

men lad mig sige, jeg er ikke helt sikker paa, at det er rigtigt at gaa den Vej for Landbrugets Vedkommende. Hele den Udvikling, vi har haft indenfor Landbruget, er bygget op — det maa vi ikke glemme — paa Organisationernes Arbejde, paa Landboforeningernes Arbejde, paa Husmandsforeningernes Arbejde. Staten har støttet, hjulpet, ydet Hjælp til Selvhjælp, men den har aldrig taget Ledelsen i sin Haand, og jeg er ikke sikker paa — jeg ønsker det i hvert Tilfælde meget nøje overvejet —, om ikke Ansættelsen af en Landbrugsdirektør, en fagkyndig Landbrugsdirektør, der overlever de forskellige Ministre og overlever de forskellige Bestyrelser i Organisationerne, der sidder fast den ene Tid efter den anden, selv om det var den allerbedste Mand, vi kunde finde til denne Plads, kunde medføre, at Organisationerne vilde miste den Indflydelse paa Udviklingen, som de hidtil har haft og fremdeles har ogsaa indenfor Administrationen, idet vi der stadig, netop fordi vi mangler den fagkyndige Ledelse indenfor Administrationen, maa spørge Organisationerne. Jeg tror, det vil være rigtigt at overveje, om ikke denne Organisationernes Indflydelse i nogen Grad vilde gaa tabt, saaledes at det, som kunde synes at blive til Fordel for Landbruget, i Virkeligheden blev til Tab. Men det er en Selvfølge, at hvis de paagældende Organisationer — jeg tænker her særlig paa Landboforeningerne og Husmandsforeningerne — selv maatte ønske det, vil dette Spørgsmaal blive gjort til Genstand for en velvillig Overvejelse.

Flere ærede Medlemmer af dette Ting har omtalt den store Stormskade, der er sket i dette Efteraar. Ogsaa til Landbrugsministeriet er der, navnlig fra Fiskernes Side, kommet Ansøgninger om Hjælp, og Ministeriet er sindet at tage alle de Ansøgninger, der fremkommer, op til velvillig Overvejelse og Bedømmelse gennem et Udvalg eller en Kommission, idet det vil være rigtigt, at man overfor de mange forskellige Skader gaar frem efter nogenlunde ensartede Regler. Jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg i øvrigt kan henholde mig til de Meddelelser desangaaende, som min Kollega Ministeren for offentlige Arbejder agter at give her i det høje Ting.

De ærede Medlemmer Hr. Krøhn og Hr. Jørgensen har anket over, at Forsøgsmejeriets Opførelse endnu ikke er paa-begyndt. Jeg skal herom udtale, at Ministeriet har overdraget til Statens Mejeriudvalg at forestaa Ledelsen saavel af

Mejeriets Opførelse som af dets senere Virksomhed. Statens Mejeriudvalg ønskede i Foraaret at tage fat straks paa Opførelsen og indgik under Forudsætning af, at Mejeriet kunde være færdigbygget til Efteraaret, Kontrakt om Leverance af Mælk til dette Mejeri nu fra Efteraaret. Men senere opstod der indenfor Mejeriudvalget Ønsker om, at der maatte blive udarbejdet nye Planer for Bygningens Opførelse, og endnu senere ønskede Sundhedsautoriteterne at stifte Bekendtskab med Planen for dette Forsøgsmejeri, der vilde faa en ganske særlig Betydning med Hensyn til Mejeriets Indretning. Dette er, saa vidt jeg i Øjeblikket kan oplyse, Grunden til, at Forsøgsmejeriets Opførelse ikke er blevet paabegyndt i Sommerhalvaaret, som det var Statens Mejeriudvalgs Ønske, men jeg har forstaaet det saaledes, at Mejeriudvalget nu vil søge at opnaa en Udsættelse af Leverancen af Mælk til Foraaret, og at man vil sætte alt ind paa at faa Mejeriet opført i det Vinterhalvaar, vi nu staar i, hvad der ogsaa vil være særdeles ønskeligt af Hensyn til Arbejdsløsheden.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard omtalte Kartoffelkontrollen, idet han navnlig ankede over de høje Takster, der maatte betales for denne Kontrols Udøvelse. Ved Udsendelsen af den Bekendtgørelse og de Instrukser, der vedrører denne Kontrol, har Ministeriet fulgt det Udvalg, hvis Nedsættelse og Sæmmensætning var forudsat ved Lovens Vedtagelse. Naar dette Udvalg har ønsket, at der blev fastsat meget høje Takster for Kontrollens Udøvelse, hidrører det maaske nok fra, at jeg straks i det første Møde paalagde dem at sætte Taksterne saaledes, at der ingen Udgift blev for Statskassen — for det var ogsaa en Forudsætning ved Lovens Vedtagelse —, saaledes at de, der vilde eksportere Kartoffler, selv maatte betale Kontrollen. Det er muligt, at Udvalget, som ingen Erfaring havde straks, har været lidt for forsigtigt og maaske lidt for bange og derved er kommet til at fastsætte de, det indrømmer jeg, meget høje Takster, som jeg har autoriseret, det maa jeg ogsaa indrømme, men da der fra Foreningen af jydsk Landboforeninger kom en Opfordring om at nedsætte Taksterne, optog jeg en Forhandling med Udvalget, og denne Forhandling har ført til, at Taksterne er nedsat med ikke mindre end det halve. Jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og de, der i øvrigt har følt en ikke uberettiget Misfornøjelse med disse Takster, vil føle sig tilfredse med denne